

Číslo 1

Jaro 2025

Ročník osmnáctý

ZŠ TGM a MŠ

Dolní Bousov

Školní rok 2024/2025

Školák

*Reportáž:
Školní parlament*

*Školák získal
1. místo*

*Rozhovor
s paní ředitelkou*

*Rozhovory
Ankety*

*Fotodokument
Komiks*

*Tipy na
prázdniny*

Obsah:

Co se v naší škole děje	str.3-5
Naše škola žije sportem	str. 6
(Ne)patří do školy – Domácí úkoly	str. 7
Rozhovor s paní ředitelkou K. Karnovou	str. 7-8
Reportáž – Školní parlament	str. 9
Školáková poradna – Jak se připravit na zkoušky ...	str. 10
Devět zlatých pravidel	str. 10
Rozhovor se Zdenou Skálovou	str. 11-12
Rozhovor s Nikolou Švandrlíkovou	str. 13-15
Den s Kateřinou Novotnou	str. 15
Zamýšlíme se – Které věci jsou krásné?	str. 16
Poprvé v naší škole! Rozh. se žákem z Ukrajiny	str. 17
Pan školník jde na odpočinek	str. 18
Očima teenagerů – Opalování	str.19
Chodili k nám do školy	str. 19-20
Rychlorozhovor – s uč. 3. tříd, Anketa	str. 21-22
Sedm pádů s A. Vejmolovou	str.23
Na návštěvě u šéfredaktorky	str. 24
Extra dotazník pro Zuzanu Bártovou	str. 25
Anketa pro pátáky	str. 26
Na výzvědách – Co snídáš?	str. 27
Škola plná talentů	str. 27
Souboj sourozenců	str. 28
Fotodokument	str. 29
Čtenářský dotazník	str. 30-31
Ex libris, Co dělat v létě?	str. 31
Kdyby, Otázky	str. 32
Co nás zajímá?	str. 33

Píšu, píšeš, píšeme... ..	str. 34-36
Redaktorky se loučí	str. 37
Převážně nevážně	str. 41
Pobavte se se Školákem	str. 39-42

Naši milí čtenáři,

Mate v rukou letní číslo našeho časopisu. Doufáme, že s jeho obsahem budete spokojeni. Každý by si tu měl něco najít. Rozhovory s učiteli, se žáky, různé ankety, snažili jsme se, abyste se také něco nového dověděli, abyste se pobavili nebo inspirovali těmi, kteří mají nějakého zajímavého koníčka či se věnují nějakému sportu. Přinášíme také dvě novinky: Jednou je fotoreportáž z Prahy, druhou fotonáběh upravený umělou inteligencí. Zajímavá pro vás také bude reportáž, tentokrát ze setkání školního parlamentu, či návod na to, jak si zpestřit léto. Milovníci četby si tentokrát přijdou na své, tak jako milovníci různých kvízů. A pokud byste chtěli v příštím školním roce pracovat jako redaktori Školáka, v září se ozvěte, rádi vás mezi sebou uvítáme. Mějte všichni krásné a pohodové léto.

IM

Co se v naší škole děje...

Školáci a školačky z prvních tříd se setkali v knihovně s **paní spisovatelkou a ilustrátorkou Andreou Popprovou**. Je to autorka oblíbených dětských knih. Během besedy nás provedla světem svých příběhů, prozradila, jak vznikají její knihy a ukázala nám, jak se rodí ilustrace. *Vladimíra Nocarová*

Člověk a svět práce. To je předmět, který mají žáci na druhém stupni. V osmé třídě už se ale zaměřujeme opravdu na to, co je brzy čeká. Patnácté narozeniny se blíží a s nimi i možnost přivýděлку v různých provozech. Proto jsme si zahráli hru na „**Stánek se zmrzlinou**“. Jedni hráli zmrzlináře, jiní zase více či méně spokojené zákazníky, kteří měli mnohdy zvláštní charakter. Každý dostal napsané na papírku, jakou má povahu a co bude od prodávajících vyžadovat. Všichni se zhostili svých rolí na jedničku.

Zuzana Kissová

Ve čtvrtek 10. dubna se vypravili žáci sedmého a osmého ročníku do Kutné Hory, aby se seznámili s památkami zapsanými na Seznam světového dědictví UNESCO. Exkurzi zahájili prohlídkou chrámu svaté Barbory, během níž prokázali znalost prvků sakrální architektury. V poledne sestoupili do hloubky 33 m pod zem, aby zažili podobné pocity jako horníci, kteří získávali v podzemních štolách nejen stříbrnou rudu. V Muzeu stříbra na Hrádku se dozvěděli, jak probíhal proces těžby až po finální ražbu mincí. Při procházce centrem minuli kostel svatého Jakuba, Vlašský dvůr. V Sedlci vyslechli krátkou historii katedrály Nanebevzetí Panny Marie a svatého Jana Křtitele. Při prohlídce kostnice se podívovali, že výzdoba je sestavena ze skutečných kostí.

Kateřina Sobotková

Nedávno si děti z 2.B za pomoci Muzea přírody Český ráj vyzkoušely, **jak se vyrábí papír**, a také se dozvěděly něco o historii materiálů, na které se psalo v dřívějších dobách. Všechny to velmi bavilo a teď už se nemůžeme dočkat, až budeme na papír moci napsat třeba nějaký tajný vzkaz.

Jana Bušková

Ke Dni matek připravili žáci 4.A pro své rodiče i prarodiče vystoupení. Odměnou jim byl dlouhotrvající potlesk a úsměvy rodičů.

Jana Aimiehinor

Sedmáci dostali za úkol **postavit a naprogramovat robotickou hračku ze stavebnice LEGO Education SPIKE**. Jejich práci hodnotily děti z 1.A, které si vyzkoušely, jak hračky fungují a pohrály si s nimi pod dozorem starších spolužáků. Při setkání prvňáků se sedmáky vládla přátelská atmosféra. Všichni zúčastnění si zaslouží pochvalu.

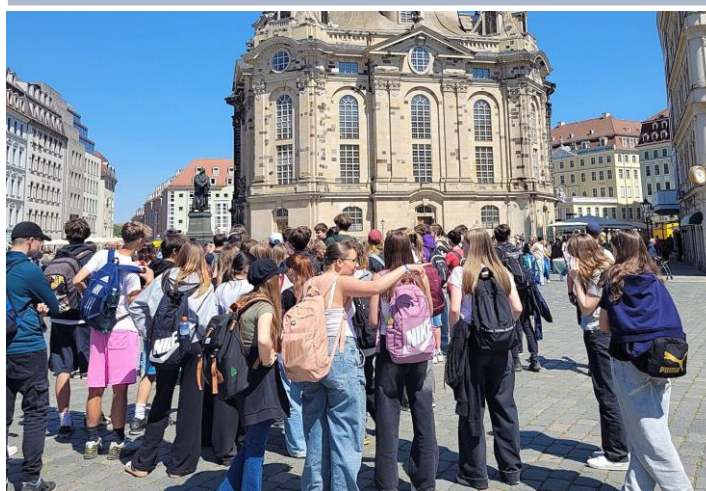
Šárka Švábková

V dubnu proběhlo okresní kolo soutěžní přehlídky sólových recitátorů v Mladé Boleslavi. Naši školu vzorně reprezentovaly žákyně Nela Jirků a Alice Klumparová.
Eva Kuželová

Prvňáčci navštívili Městské divadlo v Mladé Boleslavi, kde zhlédli divadelní představení pohádky Kocour Modroočko. Děti byly nadšené nejen z milého příběhu, ale i z veselých písniček. Pro mnohé to byl první zážitek v opravdovém divadle.
Vladimíra Nocarová

Dne 15.5.2025 navštívili žáci 8. a 9. ročníků Drážďany. Výlet byl součástí výuky německého jazyka. Společně jsme navštívili Muzeum hygieny (Muzeum člověka) a prohlédli si centrum Drážďan. Počasí nám přálo a věřím, že se výlet vydařil.
Eva Zacharová

Patroni z 9.B si připravili pro kamarády z 1.B jarní stezku – úkoly, které souvisí s jarem, jarními zvyky. Prvňáčci využili dovedností, které získali během prvního školního roku – počítali, malovali podle návodu, který si už sami přečetli apod. Počasí nám přálo a sluníčko vykouzlo jeden úsměv na tváři.
Helena Pánková

Naše škola žije sportem!

Ve dnech 23.-25. dubna proběhl na naší škole **Velikonoční florbalový turnaj**. Ve čtyřech kategoriích se utkaly čtyři třídy ze dvou ročníků. Hrál se systémem každý s každým, 18 minut, podmínkou byla vždy jedna dívka na hřišti.

Jiří Kužel

Vítězi jednotlivých kategorií se staly třídy: 3.B – 5.B – 7.B – 9.B

(Ne)patří do školy: Domácí úkoly

Domácí písemné úkoly jsou ve škole běžné. Některé děti je však neplní. Proto jsme se zeptaly několika rodičů, zda domácí písemné úkoly do školy patří. Skoro každý rodič je toho názoru, že domácí úkoly do školy patří, protože si tím děti procvičí látku, kterou se učí ve škole. Někteří tvrdí, že by neměly být povinné a známkovány. Najdou se také rodiče, kteří souhlasí s dětmi, že do školy domácí úkoly nepatří, protože děti potom nemají moc volného času. My osobně si myslíme, že domácí písemné úkoly do školy rozhodně patří, protože si žák procvičí učivo, které se právě probírá ve škole, a naučí se samostatnosti. Respektujeme, že někdo chce více volného času pro svoje aktivity, ale každý si musí udělat čas na školu, aby nebyl pozadu a nedostal zbytečně špatnou známku.

Mohly by se dávat, abychom si procvičili látku, kterou bereme ve škole, ale neměly by být známkovány. (Sofie Jirků, 8.B)

- ❖ Nepatří, protože to děti okrádá o čas být venku. (Adéla Černožorská, 6.A)

Měly by být, ale neměly by se za to dostávat poznámky, když je nemáme. (Stela Ryšlavá, 8.B)

- ❖ Ano, jsou za to zadarmo jedničky. (Jan Kindl, 8.B)

Patří, ale nemělo by jich být moc, abychom se nezabývali jen školou. (Natálie Kučerová, 9.A)

- ❖ Nepatří, protože doma máme odpočívat. (Laura Bendlová, 8.B)

Patří, učitelé mají přehled o připravenosti žáků a jestli žáci pochopili látku. (Klára Bizoňová, 9.A)

- ❖ Nepatří, protože se to nikomu dělat nechce a nemáme pak moc času jít ven. (Veronika Michnová, 7.B)

Patří, protože nám to zlepšuje prospěch ve škole. (Nela Jirků, 4.A)

- ❖ Nepatří, protože ve škole strávíme hodně času a chceme mít čas i na rodinu. (Veronika Kubová, 7.B)

Patří, protože když probíráme ve škole novou látku, potřebujeme si ji procvičit také doma. (Mikuláš Malý, 4.A)

- ❖ Nepatří, protože školu máme dělat ve škole a doma máme svoje vlastní aktivity. (Kryštof Šourek, 8.B)

Patří, protože si zopakujeme učivo před testem. (Anežka Austová, 6.A)

- ❖ Patří, ale měly by být dobrovolné. (Martin Piroutek, 8.B)

Patří, abychom si to mohli procvičit. (Barbora Tomsová, 4.A)

- ❖ Nepatří, protože si máme doma odpočinout. (Vendelín Nechvátal, 7.B)

Patří, protože si to můžeme doma procvičit, a látku tak lépe pochopit. (Jakub Teplík, 4.A)

- ❖ Nepatří, protože to stačí ve škole. (Jan Karásek, 7.B)

Patří, protože je to procvičování pro nás, abychom tomu lépe rozuměli. (Kristýna Holubičková, 4.A)

Juditka a Kačka

Mám je ukryté hluboko v srdci

Rozhovor s paní ředitelkou Kateřinou Karnovou

***Děkujeme Vám za vše, paní ředitelko!
Přejeme Vám, aby se Vám dařilo, přejeme Vám
hodně zdraví, štěstí, pohody a životního
optimismu. Byla jste nej...***

Paní ředitelko, jaké jsou vaše pocity, když se ohlížíte za svým působením na této škole?

Jedním slovem smíšené. Je velice těžké se v této chvíli odprostit se od emocí, ale život jde dále a věřím, že se všechno děje, jak má. Neskutečně mě celá situace posunula v mém profesním životě a umožnila mi vydat se novým směrem, poznat nové lidi, ale hlavně jsem si uvědomila, že mám milující rodinu, o kterou se mohu opřít, a to je pro mě to nejdůležitější.

Přesvědčila jsem se, že jsem svoji práci dělala dobře, a ještě jednou děkuji všem zaměstnancům, žákům, rodičům, kteří mě poslední půlrok podporovali a dodávali mi sílu pokračovat v pozici ředitelky školy. Dostala jsem neskutečné množství pozitivní zpětné vazby, všechny dopisy mám schované a určitě se k nim někdy ráda vrátím. Stejně tak si vážím i reakce ČŠI, školských zařízení spolupracujících se školou... vždycky dávali ostatním školám dolnobouskovskou školu jako vzor. Doufám, že ve stejné filosofii vzájemné lidskosti a respektu bude pokračovat i další ředitelka školy.

Co považujete za největší úspěchy, kterých se škole pod Vaším vedením podařilo dosáhnout?

Byla toho spousta. Asi nedokážu vyjmenovat, co všechno se ve škole vybudovalo, zrekonstruovalo. Určitě nejnáročnějším projektem byla celková rekonstrukce školy, kterou jsem zažila ještě s předchozím panem ředitelem Ječným. Proměna školy byla obrovská a s možností čerpání evropských dotací nastartovala velký rozvoj naší školy. Byla jsem jenom jedním členem v týmu, který se o rozvoj školy zasloužil. Bez podpory města Dolní Bousov a všech zaměstnanců školy by nebyl možný. I jim patří velké díky.

Vzpomenete si na nějakou obzvlášť silnou nebo dojemnou chvíli spojenou s naší školou?

Bylo jich strašně moc. Mám je ukryté hluboko v srdci a téměř vždycky souvisely s okamžitým odběrem dětí z jejich domova z důvodu nefunkující rodiny. Bylo to vždycky velice náročné a emotivní, ale vždy opodstatněné a v zájmu dětí.

Jak se škola změnila za dobu Vašeho působení?

O rekonstrukci školy jsem už psala. Do školy jsem nastupovala 1. 9. 2000. Existovala stará dobrá křídová tabule, u ní ne moc voňavá houba na tabuli. Počítač byl asi tak jenom v ředitelně... takže rozdíl markantní. Víím, že pokrok zastavit nelze, ale někdy mi přijde, že je té nové technologie moc. Mohla jsem dnešní otázky zadat do umělé inteligence, ale proč? Už bych to přece nebyla já. Měli bychom si dát pozor, abychom si zachovali svůj charakter, důstojnost a vlastnictví.

Co vás na práci na pozici ředitelky nejvíce naplňovalo?

Pro mě byl vždycky nejdůležitější osobní kontakt se všemi dětmi ve škole. Zнала jsem je všechny

jejich jménem. Nedávno mi jedna dívka ze šestky napsala, že si mě váží, protože ji oslovuji jménem, pozdravím ji s úsměvem a nenadávám jí, že nevyšplhá. Všichni chceme respekt ke svojí osobě, ale často zapomínáme respektovat všechny ve svém okolí. Učitel by měl být pro žáka autoritou s respektem k jeho osobě. Křičet a dávat špatné známky umí bohužel každý. V tom se liší dobrý a špatný učitel.

Jaké byly největší výzvy, kterým jste musela čelit i přes to, že vám to nebylo úplně příjemné?

Bylo jich poměrně dost a jsem za ně ráda. Jsem typ, který rád přijímá výzvy a překonává překážky. Zatím největší profesní výzvou bylo vést celou školu, firmu s téměř 90 zaměstnanci.

Jaká je Vaše nejoblíbenější vzpomínka spojená s žáky této školy?

To by bylo na dlouhé vyprávění, ale nikdy nezapomenu na Coca – cola cup, fotbalový turnaj dívek. Dvakrát jsme ho vyhráli. Byli jsme nejlepším týmem v celé ČR. Dívky za odměnu navštívily italský klub Juventus Turín.

Podělíte se s námi o Vaše plány do budoucna, až odejdete z pozice ředitelky naší školy?

Zatím si svoje plány nechám pro sebe. Ale dětem se budu věnovat i nadále.

Co byste chtěla vzkázat žákům, učitelům a rodičům této školy?

Přála bych jim všem hlavně zdraví.

Co byste si přála, aby si škola po Vašem odchodu zachovala?

Úroveň, kterou naše škola má.

Je něco, co byste chtěla dodat nebo sdělit čtenářům školního časopisu?

Myslím si, že jsem řekla vše. Ať se vám všem daří a jste spokojeni ve svém životě.

Děkuji Vám za rozhovor, paní ředitelko. Anik

A group of eleven young people are sitting in a circle on a light-colored wooden floor in a large room with wooden walls. They are engaged in a group activity, with some looking at papers on the floor and others looking towards the center. A green water bottle is visible on the floor to the left. The room has a high ceiling and large windows in the background.

[illegible]

Školáková poradna

Jak se připravovat na přijímací zkoušky

Ahoj! Jsem jedna z těch, kdo si prošel peklem jménem „přijímačky“. Přesně tak – ty testy, co vám připomínají, že čas letí a že základka brzy skončí. Pokud tě to teprve čeká, chci se s tebou podělit o to, jak jsem se připravovala, co mi pomohlo a co bych dnes udělala jinak. Třeba ti to něco dá.

Přijímací zkoušky na střední školu se mohou zdát jako strašák, ale věřte, že to zvládnete. Hlavní je se nebát a začít s přípravou včas. I když testy z matematiky a češtiny mohou být náročné, jsou zvládnutelné, pokud trénujete pravidelně. Existuje spousta materiálů, cvičných testů a doučování, které vám mohou pomoci. Nezapomínejte ani na výběr školy – přemýšlejte, co vás baví, a kam byste chtěli směřovat. Není ostuda nevědět hned, co přesně chcete dělat. I cesta hledání je důležitá. Důležité je, abyste si věřili, nenechali se vystresovat a šli si za svým cílem. Pamatujte, že i když to nevyjde napoprvé, svět se nezboří. Všechno se dá zvládnout, když máte odhodlání a podporu.

„Věř, že to dokážeš, a jsi v polovině cesty“ – Theodore Roosevelt

Začátek příprav

Popravdě? Začala jsem docela pozdě. Všichni říkali „začni včas“, ale znáte to – člověk má spoustu jiných věcí. Takže pokud můžu dát první radu: neodkládej to. Neříkám, že musíš hned v září sedět nad testy, ale pomalu se dostat do tempa už po Vánocích fakt pomůže.

Co mi fungovalo:

Testy nanečisto. Dělala jsem si hlavně ty z minulých let (najdeš je online na stránkách CERMATU). Nejvíce mi pomohlo, když jsem si je dělala na čas, abych si zvykla na tlak. Testy jsme dělali dost i ve škole.

Matematika: Tady opravdu platí, že čím víc příkladů si projdeš, tím víc ti to začne dávat smysl. Poprosili jsme paní učitelku Němečkovou, jestli nám nechce udělat doučování, které taky dost pomohlo. Vše, s čím jsme měli problem, nám paní učitelka znovu vysvětlila.

Čeština: No čeština na učení byla za mě horší. Bylo moc informací na vše. Porozumění textu bylo snad ze všeho úplně nejhorší. S paní učitelkou Pánkovou jsme se taky dohodli na doučování. A bylo to úplně stejný, se vším nám pomohla.

Přijímačky nejsou jednoduché, ale nejsou ani konec světa. Pokud se připravíš v klidu a s rozumem, zvládneš to. A i když to třeba nevyjde tak, jak sis přál, přála – věř, že život nekončí a vždycky jsou jiné cesty. *Nikol*

Devět zlatých pravidel

Jakými životními pravidly se řídí paní asistentka

Jana Aimihinor

- ❖ Povinná rutina – zuby, hygiena, jídlo.
- ❖ Věřte sami sobě.
- ❖ Vyženejte špatnou náladu.
- ❖ Věnujte se činností, které vám přinesou Radost.
- ❖ Hýbejte se tak, jak vám to vyhovuje a dělejte, co vás baví (kolo, běh...).
- ❖ Cestujte a poznávejte jiné kraje a jinou mentalitu.
- ❖ Buďte fěr – Dokázat přiznat chybu a poučit se z ní.
- ❖ Buďte pozitivní, co z vás vyzařuje – to se vám vrátí.
- ❖ Buďte vděční za maličkosti. *Domča*

Zdeňka Skálová

Děti jsou více sebevědomé a akčnější a tím i méně ukázněnější.

Tentokrát mi odpovědi na otázky poskytla paní učitelka Mgr. Zdeňka Skálová, která učí děti na prvním stupni naší základní školy.

Vím, že pocházíte z Dolního Bousova. Jak jste zde prožila dětství?

Jsem rodák z Dolního Bousova a moje dětství bylo moc hezké. Ráda vzpomínám na tuhle základní školu, do které jsem chodila a navštěvovala také gymnastický kroužek a pionýr.

Bavilo Vás obojí?

Ano, bavily mě obě aktivity. Gymnastiku vedli manželé Klukanovi a v pionýru jsme měli vedoucí, která měla na starosti dvě třídy v ročníku. Hráli jsme tam různé hry a hodně jsme chodili jsme ven.

Vídáte se dodnes se svými „dětskými“ kamarády?

Ano, je nás šest kamarádek ze třídy a vídáme se tak třikrát do roka.

Kdy Vás napadlo stát se učitelkou? Co Vás v rozhodování ovlivnilo?

Učitelkou jsem chtěla být už od školky, ovlivnil mě přístup a práce tamních učitelek. Proto jsem vystudovala pedagogickou školu v Berouně. A abych mohla učit na základní škole, vystudovala jsem ještě vysokou školu v Liberci.

Kdybyste se znovu rozhodovala, jaké zaměstnání budete vykonávat, zvolila byste si stejnou cestu?

Zvolila bych stejně, líbí se mi to.

Jaké to bylo, když jste se v bousovské škole dostala z pozice žáka do pozice kolegy?

Ve škole mě přijali moc hezky. Nastoupila jsem ve dvaceti letech a vysokou školu jsem studovala při práci. Vzpomínám na pana učitele Bernarta, který mě tehdy zaučoval.

Kolik tříd jste odučila?

Čtyři třídy po dvou letech jsem odučila před

mateřskou a čtyři třídy po pěti letech po mateřské. Momentálně učím třídu 1.B.

Byla některá třída tak výrazná, že na ni dodnes vzpomínáte?

Každá třída má své. Nemůžu posoudit, všechny třídy byly fajn.

Těšíte se vždy po pěti odučených letech zase na prvňáčky?

Ano, těším se. V páté třídě jsou děti v pubertě, takže je ráda odevzdám na druhý stupeň a těším se na nové prvňáčky.

Jsou dnešní děti jiné, než byly dříve?

Řekla bych, že ano. Jsou více sebevědomé a akčnější a tím i méně ukázněnější.

Práce na prvním stupni je jistě náročná, jakým způsobem relaxujete?

Chodím na procházky se psem, jezdím na kole, chodím plavat a hodně čtu.

Máte oblíbeného autora nebo žánr?

Hodně čtu historické romány, psychologické knihy i detektivky. Z oblíbených autorů bych uvedla spíše ty české, a to Alenu Mornštajnovou a Petru Soukupovou.

Máte už naplánovanou dovolenou o letních prázdninách?

Poletíme na portugalský ostrov Madeira.

Cestovat letadlem Vám nevadí? Nevadí.

Dozvěděl jsem se, že umíte francouzsky. Proč jste zvolila tento jazyk?

Nevybrala jsem si ho. Na střední škole byla možnost studovat angličtinu nebo francouzštinu, ale všichni šli na angličtinu. Takže nakonec jazyk přiřadili podle abecedy. Na mě připadla francouzština. Musím říct, že mě bavila i jsem z ní maturovala. Bohužel se dnes s francouzštinou nesetkávám tak často, takže už jsem přece jen něco zapomněla.

Je náročné se tento jazyk naučit?

Řekla bych, že francouzština je těžší než angličtina. Bylo to náročné, ale je to hezký jazyk.

Navštívila jste Francii? Jaká místa jste navštívila?

Byla jsem dvakrát v Paříži a jednou na francouz-

ské riviéře a jazyk se mi hodil. Musím říct, že Francouzi byli rádi, když jsem mluvila jejich jazykem.

Bydlíte v bytě, nebo v domě?

V domě se zahradou.

Máte děti? Půjdou ve Vašich stopách?

Mám dvě děti. Dcera studuje na vysoké škole logopedii, takže trochu jde v mých stopách a syn maturuje na střední průmyslové škole. Jeho oborem je informační technologie, takže ten jde zcela jiným směrem.

Máte domácí mazlíčky?

Máme psa bígla, jmenuje se Atos a je trošku neposlušná.

Jaké vlastnosti by měl mít správný přítel?

Měl by být upřímný, empatický a spolehlivý.

Máte nějaké pravidlo nebo oblíbený citát, kterým se řídíte?

Chovej se tak, jak bys chtěl, aby se lidé chovali k tobě.
Adamos

Nikola Švandrlíková

Dobrý přítel je tu pro vás za každé situace.

Odkud pocházíte? Kde jste strávila dětství?

Pocházím ze severu Čech, z Varnsdorfu. Celé dětství jsem strávila tam.

Jak na tu dobu vzpomínáte?

Na dětství vzpomínám moc ráda. Mám milující rodinu, ke které se vždy moc ráda vracím. A jako malá jsem si užila s kamarády spoustu legrace.

Navštěvovala jste tam i základní školu?

Ano, základní školu jsem navštěvovala také ve Varnsdorfu. Speciálně sportovní třídu se zaměřením na plavání. Věnovala jsem se plavání, a tak volba padla na sportovní školu.

Jakou střenu školu jste studovala?

Na střední školu jsem šla pak na gymnázium do Rumburku.

Proč jste si ji vybrala? Byla by Vaše volba stejná, pokud by bylo možné rozhodnout se znovu?

Ano, volba by byla stejná. Při podávání přihlášek na střední školu jsem pořád nevěděla, čím bych chtěla být, a tak mi gymnázium přišlo jako skvělá volba a odrazový můstek na vysokou školu. A zároveň jsem se tam seznámila se svými nejbližšími kamarádkami. Měla jsem štěstí i na třídní kolektiv. A i když jsme každý z našeho ročníku v jiných částech republiky, vždy jednou ročně máme třídní sraz.

Vzpomínáte na nějakého učitele ze svého dětství?

Ano, na základní škole jsme měli pana učitele Valentu. Byl dvoumetrový a učil matematiku a dílny. Vždy nám nadával za žvýkačky, ale sám je nosil. A pokud jsme vyrušovali, házel po nás klíče a tahal nás za ucho. Ale v hodinách měl respekt a dokázal naučit.

Vrátila jste se k profesi učitelky po mateřské dovolené. Připadají Vám děti s odstupem několika let jiné?

Nevím, jestli jiné, nebo jsem se změnila já tím, že se mi narodily děti. To nedokáži s jistotou říct. Každopádně je to jiné než před mateřskou dovolenou.

Pokud byste mohla něco na naší škole vylepšit, co by Vám usnadnilo výuku, co by to bylo?

Přála bych si větší tabule na matematiku.

Jaký by měl být podle vás správný kolega, kolegyně?

Kolegyně, kolega by měl být hlavně loajální. A myslím si, že v dnešní době, kdy umíme chválit jen studenty, bychom se měli naučit chválit i my mezi sebou (ano, také mám mezery). Protože ať už se vám daný učitel líbí nebo nelíbí, být učitelem je poslání a děláme to dobře. Někdy méně, někdy víc.

Účastníte se ráda vícedenních školních výletů?

Zatím jsem se žádného nezúčastnila. Teď pojedu na výlet s 8.A, tak uvidíme, zda se budu i nadále účastnit ráda či nerada.

Máte místo, třeba v přírodě, kam si zajdete ráda odpočinout?

Mám ráda přírodu, takže můj ideálně strávený čas je někde v přírodě. Buď na kole nebo na kolečkových bruslích. Nebo jen procházkou, někdy potichu a někdy i se sluchátky v uších.

Pokud ráda čtete, jaký žánr upřednostňujete?

Záleží na období. Pokud si potřebuji odpočinout a jen vypnout, tak sahám po romantických románech. Jinak ráda čtu i detektivní příběhy a občas i nějaké vzdělávací knížky zaměřené hlavně na výchovu dětí.

Je mi známo, že jste hrála volejbal. Jezdila jste i na soutěže? Mělo vaše družstvo úspěch?
Volejbal jsem začala hrát v 15 letech. A na krajské úrovni jsme vyhrávaly i medaile. Na víc jsme neměly a možná nebyl ani talent.

Bydlíte v bytě, nebo v domě?

Bydlíme v bytě. Domeček je náš sen, který se pomalu plní.

Kolik máte dětí, jak se jmenují?

Mám dvě. Elišku a Honzíka.

Líbí se jim, že pracujete jako paní učitelka a chtěli by jít ve Vašich stopách?

Jsou ještě malé na to, aby mi dokázali odpovědět.

Bydlí s Vámi i nějaký čtyřnohý přítel?

Ne, máme pouze rybičky. Nikdo další se momentálně do našeho malého bytu nevejde. Ale pokud by byl baráček, určitě bychom si přáli pejska.

Máte už naplánovanou letní dovolenou?

Ano. Máme naplánované skoro celé prázdniny. Jsme akční rodina, takže skoro celé prázdniny budeme pryč.

Cestujete ráda? Máte oblíbenou destinaci, nebo raději jezdíte pokaždé do neznáma?

Oblíbenou destinaci nemám. Teď vybíráme destinace podle dětí. Protože pokud je tam hřiště, bazén a v létě moře, jsou spokojeny ony i my. A musím říct, že cestuju ráda. Nemusí to být

daleko, ale jak se říká, ráda vypadnu z bytu. 😊

Jakou vlastnost by měl mít nejlepší přítel?

Dobrý přítel by měl být někdo, na koho je spolehnouti, komu se můžu svěřit bez obav, že mě odsoudí. Kdo dokáže vždy vyslechnout. Přítel by měl být upřímný i pokud ta pravda není zrovna příjemná. Dobrý přítel je někdo, kdo je tu pro vás za každé situace a ví, kdy vás obejmout a utěšit a kdy vás naopak rozesmát.

Jaký je Váš oblíbený citát?

Žádný oblíbený citát nemám, ale jeden mi utkvěl v hlavě: Nedovol, aby tě strach z prohry vyřadil ze hry.
Adamos

Slovníček cizích slovíček

artificial intelligence (zkráceně AI) – je inteligence projevovaná stroji, zejména počítači s vhodným programovým vybavením. Zároveň je to obor informatiky zabývající se tvorbou takových počítačových systémů.

Den s...

paní učitelkou

Kateřinou Novotnou

Můj den začíná v šest ráno ranní hygienou a péčí o pleť, pak vyrážím do práce, kde kolem sedmé snídám a popíjím první kávu. Pracuji do dvou hodin, potom si dám oběd a cestou domů se zastavím na rychlý nákup v Lidlu – pro pár věcí, ze kterých je nakonec plný košík. Odpoledne trávím doma u kávy a plánováním dalšího dne. V podvečer si najdu čas na pohyb – někdy cvičení, jindy svižná procházka. Večer patří sprše, lehké večeři a televizi, ideálně s vědomostním pořadem nebo oddychovou reality show. Den zakončuji večerní rutinou, knihou v posteli a většinou usínám kolem půl dvanácté, případně dříve, pokud byl den výživný.

Zamýšlíme se

Které každodenní věci jsou pro tebe krásné?

Pro každého je krásné něco jiného. Pro nás je krásné chodit ven s kamarády nebo čas trávený s naší rodinou. Zvedne nám to náladu, i když to je jen krátký rozhovor. Nebo nám přijde krásné dělat něco, co nás baví a naplňuje, třeba nějaký sport či jiné záliby. Dále je pro nás krásné tiché ráno, nejlépe když svítí sluníčko, které nám zpříjemní celý den. Také máme rády, když večer lehce prší, protože u toho lépe usínáme. Po dlouhém dni nám večer zpříjemní horká koupel a teplý čaj.

Kačka a Juditka

Chodím na Rohatsko za koňmi, protože je tam klid. *Aneta Mičová, 9.A*

- ❖ Poslouchám hudbu, aby mě to odreagovalo. *Monika Pavlíčková, 9.A*

Poslouchám písničky, protože se můžu přestat soustředit na okolí. *Anežka Šťavíková, 9.A*

- ❖ Maluji obrazy, protože je to kreativní. *Ella Pavlíčková, 9.A*

Ráda poslouchám písničky, protože přenesu moje myšlení na něco úplně jiného a uklidní mě to. *Eliška Sýkorová, 8.B*

- ❖ Chodím na procházku k rybníku, protože mi je potom lépe. *Veronika Kubová, 7.B*

Baví mě chodit do školy, protože se tam něco nového naučím. *Anežka Austová, 6.A*

- ❖ Rád kreslím se sestrou, protože mě to baví. *Mikuláš Malý, 4.A*

- ❖ Chodím ven s kamarádem, protože si tím vyčistím hlavu. *Lukáš Bušek, 6.A*

Jdu se svým psem na procházku, protože se ráda procházím. *Jasmína Krausová, 6.A*

- ❖ Poslouchám hudbu, protože zapomenou co se děje kolem mě. *Jola Šibová, 6.A*

Ráda kreslím, protože mě to baví. *Kristýna Holubičková, 4.A*

- ❖ Rád relaxuji, protože si chci odpočívat. *Jakub Teplík, 4.A*

Poslouchám hudbu, protože mě to baví. *Eliška Daňková, 4.A*

- ❖ Chodím ven s holkami, protože je mám ráda. *Ema Hrušovská, 7.B*

Baví mě hrát Fortnite s Áďou, protože jí to jde. *Vendelín Nechvátal, 7.B*

- ❖ Kreslím, protože je to uklidňující. *Barbora Tomsová, 4.A*

Poslouchám hudbu, protože mě to uklidňuje. *Zuzana Klimperová, 6.A*

Poprvé v naší škole!

Rozhovor se žákem z Ukrajiny

Mykola Varha

Jak dlouho už jsi v České republice? V Česku jsem skoro tři roky.

Odkud pocházíš? Z Ukrajiny, z Karpatské oblasti.

Máš na Ukrajině příbuzné? Ano.

S kým jsi do Česka přišel? S rodiči a sourozenci.

Jaké byly tvoje první dojmy, když jsi přijel? Co tě nejvíc překvapilo? Nic zvláštního.

Jak probíhal tvůj přechod do české školy? Bylo to pro mě těžké, hlavně proto, že jsem neuměl vůbec česky.

V jaké třídě jsi sem nastupoval? V sedmé.

Co ti nejvíce pomohlo se adaptovat na nové prostředí a školu? Nic konkrétního, vše si tak nějak samo sedlo.

Jak ti spolužáci a učitelé pomohli? Spolužáci mě vzali mezi sebe do party.

Chybí ti něco z tvé původní školy na Ukrajině? Vůbec ne.

Jak se ti líbí český školní systém? V čem se liší od toho ukrajinského? Líbí se mi, že tu není tak moc domácích úkolů.

Které předměty tě nejvíce baví a proč? Matematika, baví mě počítat.

Je pro tebe čeština jako vyučovací jazyk náročná? Ano, je.

Jak trávíš svůj volný čas? Na Ukrajině jsem hrál fotbal, ale tady už ne. Hraju počítačové hry a baví mě jezdit na kole nebo na motorce.

Jaké máš plány do budoucna? Na jakou střední školu se hlásíš? Co bys chtěl jednou v životě dělat? Chtěl bych žít v Česku, nebo se možná vrátím na Ukrajinu. Hlásím se na střední školy v oborech podnikání, hotelnictví a kadeřnictví.

Co bys chtěl říct svým českým spolužákům? Asi nic.

Máš nějaké sny nebo přání, které bys chtěl sdílet? Ne.

Hezká vzpomínka? Jednou jsem byl na léto na Ukrajině a kamarád u mě spal skoro víc než doma.

Anik

Martin Szabó

Pan školník, kterého každý žák znal. Vždy v dobré náladě, usměvavý. A vždy jste poznali, že je nablízku. Jeho silný hlas je nezaměnitelný. Teď odchází na zasloužený odpočinek. Mějte se krásně! A hodně zdraví!

Jak dlouho jste na naší škole? 17 let.

Na co nejraději vzpomínáte ze své práce školníka? Nejraději vzpomínám na vztah s dětmi.

Co bylo na vaší práci nejtěžší? Vyjít s některými lidmi.

Co vás v práci vždycky nejvíce potěšilo? Spolupráce s paní učitelkou Budínovou.

Jaký největší průšvih jste kdy musel ve škole řešit? Krádež umyvadla.

Co vám ze školy bude nejvíce chybět? Kontakt s dětmi.

Co plánujete dělat po odchodu ze školy? Pořádat akce a rozvážet pivo.

Chtěl byste si víc užívat s vnoučaty? Kontakt s vnoučaty mám neustále.

Jaké je vaše nejoblíbenější místo ve škole?

Posilovna.

Jaký vzkaz byste chtěl nechat žákům a učitelům? Ať jsou na sebe hodní.

Kdybyste mohl začít znova, vybral byste si zase práci školníka? Určitě ano, protože mám rád děti.

Které školní akce jste měl nejraději? Zápis.

Byl nějaký učitel nebo žák, na kterého nikdy nezapomenete? Paní učitelka Budínová.

Máte nějaké tajné místo ve škole, o kterém víte jen vy? Ve škole určitě ne.

Kdybyste mohl být na jeden den žákem naší školy, co byste chtěl zažít? Spaní ve škole s devítkou.

Kdybyste ve škole mohl něco změnit, co by to bylo? Lidský přístup učitelek.

Kdo vám ve škole nejvíce pomáhal? Lukáš Fischer, Míra Blažek, Štěpánkovi.

Co jste jako školník dělal o prázdninách? Musel jsem dělat opravy, co mi učitelky zadaly.

Kdybyste si mohl vybrat nový vynález pro školníky, co by to bylo? Spousta ručního náradí.

Jak byste popsal jedním slovem své působení ve škole? Super. *Juditka a Kačka*

Očima teenagerů – Opalování

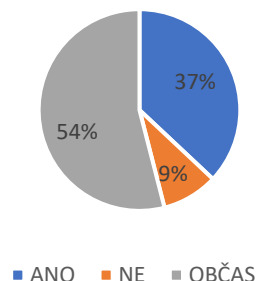
Blíží se nám letní prázdniny, dovolená, mnoho času budeme trávit venku s kamarády u vody nebo na celodenních výletech. Všude se setkáme se sluncem a jeho UV zářením. Dlouhým vystavením pokožky slunci může dojít k jejímu zarudnutí nebo spálení. Proto je důležité používat opalovací krémy.

I když se to tak někomu nemusí zdát, i pod vodou je možné se spálit. Od vodní hladiny se také odráží sluneční záření, takže se můžeme opálit rychleji než na souši. Ve vodě je možné použít opalovací krémy, které jsou voděodolné.

Pro ty, kteří upřednostňují přírodní ochranné prostředky, existují minerální opalovací krémy a přírodní oleje, např. kokosový, který se vyznačuje jistou dávkou UV ochrany, ale nižší.

Někdo může namítnout, že opalovací krémy, jak jsem se i já dočetl, mohou snižovat vstřebávání vitamínu D. Někdo zase raději než opalování ven-

Používáte opalovací krémy?

ku upřednostní „solárko“, které však také není pro pokožku bez rizika.

Já osobně si myslím, že nejlépe je to s opalovacími krémy nepřehánět, ale ani se zbytečně dlouhodobě sluníčku nevystavovat bez použití dostupných kosmetických produktů, zejména u moře. Prostě všeho s mírou.

Adamos

Chodili k nám do školy

Leona Plocková, 20 let

- ❖ studuje laboratorní diagnostiku ve zdravotnictví na Karlově univerzitě

Nejvíce mě asi bavila matika (mohla jsem spát), byla to pro mě taková odpočinková hodina. Samozřejmě také výtvarka a tělocvik.

Bylo jich více, ale mezi mé oblíbence patřila nezapomenutelná dvojice pánů učitelů Sedláčka a Kopeckého, paní učitelka Pánková, pan učitel Kužel a naše třídní z prvního stupně paní učitelka Ječná.

Tak hlavně na to, že jsem se nemusela tolik učit. Pak také jídelna, protože po odchodu na gymná-

1. Jaký předmět vás bavil, když jste byli na základní škole?
2. Koho z učitelů jste měli nejraději?
3. Na co rádi vzpomínáte?
4. Máte nějaký nejlepší nebo nejhorší školní zážitek?
5. Stýkáte se s někým z bývalé třídy?
6. Co si myslíte o dnešní generaci žáků?
7. Jaký je váš názor na domácí úkoly? *Johana*

zium jsem si uvědomila, že nám vařili fakt dobře (věřte, že omáčka „uho“ může být vždycky horší).

Zážitků ze základky mám nespočet a v hlavě mi utkvěly jen ty dobré, například naše přespávání

ve škole, kde to spaní bylo maximálně v názvu a nebo vyčerpávající, nebo krásný výlety s panem učitelem Kuželem a paní učitelkou Pánkovou, kde pan učitel vymyslel vždy "krátké a snadné" trasy a paní Pánková s námi při stěhování si na únavu vždy držela basu.

Sem tam ano, ale není moc času kvůli studiu. Přeci jen naše cesty se rozešly a každý z nás má teď plné ruce práce buď se zaměstnáním, nebo studiem

No, učit bych to nechtěla, ale to ani nás, když jsme byli ještě na základce. Oproti nám mám pocit, že tato generace je zas o kousek uzavřenější, a to díky sociálním sítím. Opravdu čím dál tím méně vidím děti bez telefonu.

Tak jako každý jiný jsem je moc v lásce neměla, ale s možností ohlédnout se zpět můžu říct, že některé mi pomohly nebo usnadnily látku. Na druhou stranu s dnešní umělou inteligencí pochybuju, že mají domácí úkoly stejnou váhu jako za nás. *(Leona je na fotografii druhá zprava.)*

Bývalá třída Jakuba Šolce

Jakub Šolc, 26 let

- ❖ pracuje ve Škoda Auto
- Asi nejvíce mě bavil tělocvik.
- Pana učitele Kužela a paní učitelku Roxerovou.
- Na školní zážitky a občasné průšvihy.
- Asi jenom ty nejlepší, špatných zážitků bylo málo a nestojí za zmínku.
- Ano, občas.
- Dovolil bych si říct, že dnešní generace je už jiný level. Má své výhody i nevýhody.
- Záleží, jaký domácí úkol to byl, ale kdyby to bylo na mě, domácí úkoly bych zrušil.

Sedm pádů s...

...paní učitelkou

Adélou Vejmolovou

- Na naší škole učí od 1. 9. 2024, pedagogice se věnuje od roku 2023.
- Je místní nebo dojíždí? Dojíždím kousek z Libáně.
- Jaké předměty a jaké ročníky učí? 2. a 3. ročník, PRV, TV, HV, VV, PČ.
- Obecné zájmy? Kreslení, jóga, šachy.

Něco málo se o paní učitelce dozvíme díky jejím odpovědím na 7 pádů:

1. pád

Kdo? Kdo je váš vzor v učitelské profesi?

Vladka Nocarová a Pavlína Mejzlíková.

Co? Co vás přimělo stát se učitelkou?

Láska k dětem.

2. pád

Bez koho? U koho máte vždy dveře a náruč otevřené?

V soukromém životě je to má maminka.

V profesním životě je takových lidí na naší škole více a nerada bych na někoho zapomněla. Musím však zmínit naši paní ředitelku, ke které vždy mohu přijít.

Bez čeho? Bez čeho si neumíme představit každý školní den?

Bez kávy. ☺

3. pád

Komu? Komu vděčíme za vaši přítomnost na naší škole?

Určitě paní ředitelce, která do mě vložila důvěru, a také bývalé učitelce této školy Nikole Mikulové (dříve Plecháčové), která nás svedla dohromady.

Čemu? Čemu v životě nejvíce věříte?

Věřím, že co dám, to se mi také vrátí.

4. pád

Koho? Koho potkáváte ve škole jako prvního?

Pana školníka. ☺

Co? Na co by podle vás neměl dobrý učitel nikdy zapomínat?

Na úsměv.

5. pád

Oslovujeme. Jak oslovujete žáky?

Dětičky.

Voláme. Voláte, nebo raději píšete SMS?

Volám. SMS mi přijde jako ztráta času.

6. pád

Po kom? Po kom jste zdělila místo ve sborovně?

Mé místo bylo prázdné a čekalo na mě.

V čem? V čem chodíte nejraději oblečená?

V šatech.

7. pád

Kým? Kým byste byla, kdybyste nebyla učitelkou?

Bavilo by mě dělat řečníka na pohřbech, ale stejně bych nejspíš vedla dětské kroužky. Vždy mě to táhlo k dětem.

Čím? Čím jste byla během své praxe nejprjemněji překvapena?

Oslavou narozenin od dětí z bývalé školy.

Tony

Rychlorozhovor

s učitelkami třetích tříd

Eva Kuželová

Ludmila Čečelská

Čím jste chtěla být v mateřské škole?

- V mateřské školce jsem si často hrála na mnoho různých povolání, takže je těžké vybrat jen jedno, které bych si tehdy přála dělat.
- Nevím, zdali to bylo v mateřské škole, ale původně jsem chtěla být zdravotní sestrou.

Jaké roční období máte nejraději?

- Každé roční období má své jedinečné kouzlo a nabízí něco příjemného, takže nemám vyloženě jedno nejoblíbenější.
- Nejraději mám jaro. Začíná být příjemnější počasí, více denního světla, všechno kolem kvete atd.

Oblíbená zmrzlina?

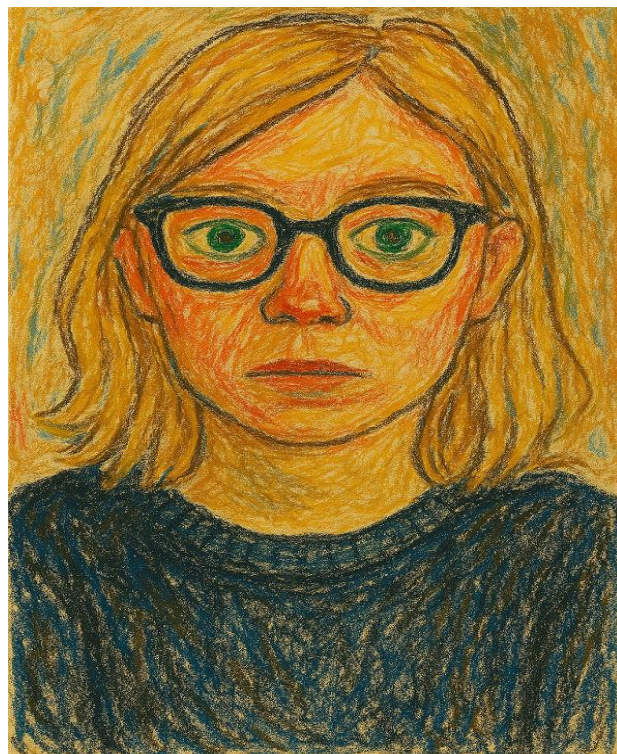
- Čokoládová zmrzlina.
- Má oblíbená zmrzlina je čokoládová.

Jaké máte koníčky?

- Mám zájem o mnoho různých oblastí.
- Miluji běh, jízdu na kole a čtení knih.

Kterou horu byste chtěla zdolat?

- Horu, která nabízí krásné výhledy, zajímavou přírodu a třeba i nějaký historický nebo kulturní význam.
- I když mám hory opravdu ráda, necítím potřebu zdolat konkrétní vrchol. Hory ve mně vzbuzují úžas a respekt zároveň. Hory jsou pro mě skvělým místem k odpočinku a načerpání nové energie.

Oblíbená zpěvačka / zpěvák / kapela?

- Frank Sinatra.
- Nemám vyloženě oblíbeného zpěváka, zpěvačku ani kapelu. Ráda si poslechnu snad všechny možné žánry hudby. Od rocku přes pop a jazz až po klasiku, všechno má své kouzlo a v každém žánru se dá najít něco inspirujícího. Jedinou výjimkou je dechovka, která mě neoslovuje.

Venkovní nebo vnitřní bazén?

- Žádný.
- Venkovní.

Oblíbená hláška z filmu?

- "May the Force be with you." (Ať tě provází síla.)
- „Jedem zkratkou, pánové. Je to sice

dál, ale zato horší cesta.“ Tato hláška je z filmu Sněženky a machři.

Čím Vás děti ve třídě rozesmály?

- Děti ve třídě mě často rozesmějí svými upřímnými postřehy a nečekanými otázkami.
- Každý den s dětmi ve třídě přináší

spoustu úsměvných chvil. Smějeme se často a většinou jsou to právě ty každodenní drobnosti, které nás rozveselí nejvíce. Ať už jde o jejich nečekané otázky, nápady nebo zábavné zážitky během výuky, vždycky si najdeme důvod k úsměvu.

Co máte na svých žácích nejraději?

- Nadšení i z malého úspěchu.
- Na svých žácích si nejvíce cením jejich zvědavosti a upřímnosti.

Jaké aktivity mají děti ve škole nejraději?

- Děti ve škole mají nejraději aktivity, které jsou interaktivní, zapojují pohyb, kreativitu nebo jim umožňují komunikovat s kamarády.
- Myslím, že nejraději mají rády aktivity, které kombinují učení se zábavu. Samozřejmě se velice těší na přestávky, během kterých si mohou hrát, povídat si a projít se úplně jinak než během vyučovacích hodin.

Sparta nebo Slávie?

- Nemám žádné preference ani k jednomu z týmů.
- Slávie. 😊

Nelka

Které představení bylo letos to NEJ...

V letošním školním roce viděli žáci pátých tříd a druhého stupně, kteří si zakoupili předplatné do Městského divadla v Mladé Boleslavi, tyto tituly. Který z nich byl nejúspěšnější? Jasně vede bláznivá komedie.

Stínadla se bouří – 0%

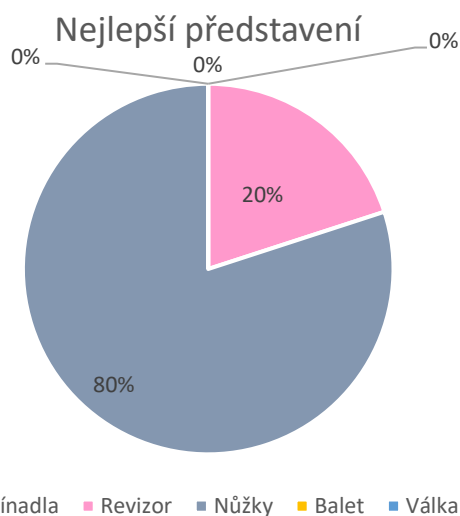
Revizor – 20%

Splašené nůžky – 80%

Bohemia balet Praha – 0%

Válka světů – 0%

Stela

Na návštěvě u šéfredaktorky

Bydlím na Bechově, v rodinném domě. Je skvělé mít zahradu. Dá sice spoustu práce, ale posedět ráno nebo v podvečer v zeleni a poslouchat ptačí zpěv, to je radost. Menší radostí je však úklid. Umýt 26 oken, to dá člověku zabrat. A i když jsme v domě už sami dva s manželem, vlastně ho využíváme stále celý. Jeden pokoj v patře jsme zařídili pro naše už velká vnoučata, takže můžou kdykoli přijet a mají zde své soukromí. Moje pracovna skrývá velké poklady, mám zde všechny své školní fotografie, všechny sešity s klasifikací za celých 37 let... Většinou mám psací stůl plný knih, příruček, poznámek. Nad stolem visí nástěnka, vzpomínkové tabulky od jednotlivých tříd, také obrázek, který jsem měla ve svém dětském pokoji a obrázky, které mi namalovali můj vnuk Tomášek a vnučka Nicolka, když byli menší. Když přijedou, sedáváme obvykle v jídelně. Je prostorná a velký stůl jsme pořídili právě kvůli rodinným setkáním. Je zde umístěn i příborník, v němž mám „vzpomínkový“ porcelán. Je tu nádobí po mé prababičce, babičce i mamince, najdete zde i bílozlatou soupravu, kterou jsem jako dítě dostala od své tety, i hrnečky od tchýně. Všechny ty kousky jsou pro mě vzácností. IM

Extra DOTAZNÍK

pro paní učitelku
Zuzanu Bártovou

Kdybych mohla být kýmkoliv na světě byla bych ... astronautkou, třeba Sunitou Williamsovou, protože bych si chtěla vyzkoušet, jaké je to být ve vesmíru.

S kým bych si nejraději popovídala? O čem? S italskou spisovatelkou/spisovatelem píšícím pod pseudonymem Elena Ferrante. Hrozně by mě zajímalo, kdo to vlastně je, a popovídali bychom si o Neapoli a jejích/jeho knihách.

S kým bych nikdy nešla na večeři? S některými politiky, ale jmenovat nikoho nebudu.

Co dělám, když se nikdo nedívá? Nevím, nic zvláštního.

Čím bych byla, kdybych nebyla učitelkou? Určitě knihovnicí.

Proč se věnuji kantořině? Protože je to smysluplná práce, i když je velmi náročná.

Moje nejoblíbenější činnost? Procházky v přírodě se psem.

Moje oblíbené jídlo? Zapečený lilek.

Co bych si pořídila, kdybych vyhrála v loterii? Samozřejmě by záleželo, o jak velkou výhru by šlo, ale stačil by mi „tiny house“ někde na samotě uprostřed krásné přírody.

Kdybych měla stroj času... vypravila bych se do budoucnosti, protože bych chtěla vědět, jak to dopadne s naší planetou, jak dlouho ještě ustojí naše nešetrné zacházení.

Nejslavnější osoba v mém telefonním seznamu? Žádné celebrity ani slavné lidi tam nemám.

Moje oblíbená písnička? Mám spíš oblíbeného písničkáře – Fabrizio De André.

Divadelní hra? Do divadla moc nechodím. Ale hodně se mi líbilo třeba představení Hrdý Budžes.

Knížka? Geniální přítelkyně od Eleny Ferrante.

Já ve třech slovech...

Na to nedokážu odpovédět.

Co mi nahání strach? Tarantule, sklípkaní a podobná havěť.

Které místo mám nejraději?

Můj rodný Jičín.

Věřím v lásko na první pohled?

Ano.

Můj nejkrásnější životní zážitek?

Svatojakubská pouť do Santiaga de Compostela, asi 780 km pěšky s batohem na zádech, velmi zajímavá zkušenost.

Nejkrásnější místo na Zemi je pro mě... městečko Amalfi v Itálii, ale krásných míst je na Zemi opravdu hodně, stačí se jen pozorně dívat.

Děna a Sesse

Anketka

Těšíte se na druhý stupeň?

Zeptala jsem žáků pátých tříd, jak se cítí před nástupem na druhý stupeň. Přechod z prvního na druhý stupeň je velká změna. Nové předměty, jiní a noví učitelé a trochu více povinností a učení se. V této anketě jsem se tedy žáků 5.A a 5.B zeptala, na co se těší či netěší, zda se něčeho bojí nebo jestli se těší i na nějaké učitele. *Motyka*

Těším se na chemii a netěším se na to, že budeme mít jiného třídního učitele. Na žádné učitele se netěším a bojím se, že to bude těžší. – *Veronika Měšťáková, 5.A*

Netěším se na více předmětů a bojím se nového učení. Zato se ale těším na jiné učitele, hlavně na Marcelu Valovou a Veroniku Hrdličkovou – *Lucie Daňková, 5.B*

Dost se těším na nějaké nové předměty, např. zeměpis. Netěším se na více odpoledků a bojím se přísnějšího známkování. – *Ondřej Švec, 5.B*

Těším se na nové zážitky, na novou třídu, na paní učitelku Veroniku Hrdličkovou a další učitele. Netěším se ale na nové učivo a bojím se, že bude těžké. – *Nikola Sýkorová, 5.A*

Netěším se na těžší učivo a těším se na to, že budeme o rok blíže ke konci základní školy. Bojím se, že se budeme muset učit mnohem víc než na prvním stupni. – *Jakub Kynčl, 5.B*

Hodně se těším na nové učivo a nového třídního učitele, a také na paní učitelku Valovou. Bojím se, že mi to na druhém stupni nepůjde. – *Michaela Rafaelová, 5.A*

Těším se na lyžařský výcvik a z učitelů na paní učitelku Hrdličkovou, zato se netěším na více úkolů a přísnější učitele. Bojím se horších známek a testů. – *Lenka Vacková, 5.B*

Těším se na novou třídu a netěším se na český jazyk. Bojím se spíše učení a hodně se těším na paní učitelku Zuzanu Kissovou a na paní učitelku Koubovou. – *Ema Šafrová, 5.B*

Těším se na chemii, ale netěším se na nového třídního učitele a bojím se fyziky. – *Michal Heliškar, 5.A*

Těším se, že na každý předmět budeme mít jiného učitele. Bojím se toho, že to bude rychlejší a nebudu stíhat. Z učitelů se těším na pana učitele Kužela. – *Jakub Král, 5.B*

Těším se na jinou třídu, nové předměty a jiné učitele, hlavně na paní učitelku Zuzanu Kissovou. Bojím se těžkých úkolů a předmětů. – *Denisa Vančová, 5.B*

Těším se na novou třídu a paní učitelku Hrdličkovou. Netěším se ale na známkování a bojím se špatných známek. – *Martin Kafka, 5.B*

Těším se na tělocvik a paní učitelku Sobotkovou, ale netěším se na matematiku a bojím se českého jazyka. – *Justýna Kellerová, 5.A*

Netěším se na horší známky a bojím se jich, také se bojím, jaké budeme mít učitele. Na druhém stupni bych chtěla mít paní učitelku Němečkovou a paní učitelku Hrdličkovou. – *Eliška Šimková, 5.B*

Na výzvědách...

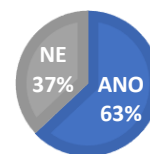
Co snídáš?

Snídaně je nejdůležitější jídlo dne. Dodává nám energii na učení, sport a další činnosti. Zdravá snídaně by měla obsahovat bílkoviny (vajíčka, jogurt, sýr...), sacharidy (celozrnné pečivo, ovesné vločky, banány, mrkev...) i trochu zdravých tuků (avokádo, arašídové máslo bez přidaného cukru, chia semínka, ořechy...). Sladké pečivo a přeslazené cereálie je lepší omezit, ale jednou začas nám to neuškodí. K pití se nejlépe hodí nějaký bylinkový čaj nebo voda. Naše snídaně by měla být vždy vyvážená, měli bychom po ní mít příjemný pocit sytosti, a nikoliv přeplněnosti. Pokud sníme jídla příliš mnoho, naše tělo dá veškerou energii do trávení, takže se pak cítíme unavení.

Kačka a Juditka

SNÍDANĚ ANO ČI NE?

■ ANO ■ NE

40%

30%

20%

10%

0%

SNÍDANĚ

■ SLADKÁ

■ SLANÁ

■ OBOJÍ

■ JOGURT

■ OVOCE

■ KAŠE

Škola plná talentů – Street dance

Stela Ryšlavá

O čem bude vlastně dneska řeč? Dneska bude řeč o street dance, napadlo mě o tom udělat rozhovor. Takový zvláštní. Sama se sebou. 😊

Jak dlouho street dance dělám?

Tancování se věnuji druhým rokem.

Kdo nebo co mě inspirovalo k tomu abych začala se street dance?

Největší inspirace pro mě na začátku byla moje kamarádka, která dělá taky street dance, a jednou jsem s ní byla na soutěži a od té doby jsem si přála taky dělat tento styl tance. Ale teď mě nejvíc inspiruje moje trenérka, protože je prostě až neuvěřitelný, co všechno dokáže vymyslet a jaký smysl pro detail má.

Mívám často před soutěží stres?

Já jsem celkově docela nervózní člověk, jakmile

dojde na takovéhle události, ale snažím se uklidnit a říkat si, že to bude v pohodě a vše dám.

Kolik mám medailí?

Celkově mám medaile čtyři, dvě za první místo, jednu za druhé místo a jednu za třetí místo.

V kolika letech je dobré s tancováním začít?

Já osobně jsem začínala ve dvanácti letech a vyhovuje mi to. Ale většina dětí se tomu věnuje už třeba od tří nebo čtyř let. 😊

Jak jsem v týmu spokojená?

Já jsem spokojená moc, protože máme bezvadnou trenérku, úžasné choreografie a máme skvělý kolektiv.

V jakém týmu tančím?

Tancuji v týmu s názvem DC7 Mladá Boleslav (čtete: dance clock seven), konkrétně juniors.

Stela

Souboj sourozenců

Selin Mammadová

1. Kateřina Karnová
2. 18
3. 27.6.2024
4. U haly
5. A. Kišš a V. Budínová
6. Praha
7. Středočeský
8. Vladimíra Nocarová
9. První patro
10. Sněžka

Lejli Mammadová

1. Karnová, jméno nevím
2. 21
3. 1.1.2024
4. Na dvoře
5. Nevím
6. Praha
7. Dolní Bousov
8. Vladimíra Nocarová
9. První patro
10. Sněžka

Holky pocházejí z Azerbájdžánu ale od druhé třídy k nám začala chodit Selin a Lejli do jiné třídy, protože je o čtyři roky mladší než Selin. Selin je 13 let a její záliby jsou kreslení a tancování, Lejli je 9 let a její záliby jsou zpívání a tanec.

OTÁZKY:

1. Jak se jmenuje paní ředitelka? (Kateřina Karnová)
2. Kolik je na škole třídních učitelů? (18)
3. Kdy byly přivezeny modulové učebny? (27.6.2024)
4. Kde se nachází žlutá družina? (vedle haly)
5. Kteří učitelé učí fyziku? (Adam Kišš a Vendula Budínová)
6. Jaké je hlavní město ČR? (Praha)
7. V jakém kraji se nachází naše škola? (Středočeský)
8. Kdo je třídním učitelem 1.A? (Vladimíra Nocarová)
9. V jakém patře se nachází hovorňa? (v 1. patře)
10. Jaká je nejvyšší hora ČR? (Sněžka)

Souboj vyhrála Selin 10:7. Ale pro Lejli to nebyly lehké otázky, když je jí devět let. 😊

Ád'a a Áňa

Poznáš svoji učitelku?

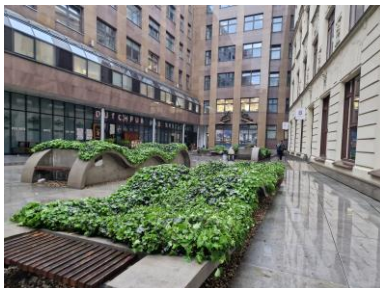

Fotodokument – naše cesta do Prahy

Vyhlášení soutěže Školní časopis roku 2025

Vyrazili jsme na vyhlášení soutěže školních časopisů. Brzy ráno autobusem ze Sobotky, pak metrem.

Škola publicistiky se přestěhovala do nových prostor. Spálená ulice. Krásný vnitroblok.

Přišli jsme první. Teď čekáme na zahájení. Jsme netrpěliví. Máme šanci vyhrát?

Tito dva studenti celou akci moderovali. A byli skvělí!

Hurá! Náš Školák je nejlepší ve Středočeském kraji. Postupujeme do celostátního kola.

Na workshopech to bylo super... každý si vybral podle svého zaměření.

Zasloužená odměna v cukrárně Světozor. Počasí nám dnes nepřeje.

Prohlídka Václavského náměstí, malé nákupy, i v knihkupectví. Všude je plno lidí.

Jedeme domů! Unavení, ale vezeme výhru! A knížky a časopisy jako odměnu.

Toník

Čtenářský dotazník

pro paní asistentku

Ivanu Karáskovou

Nejoblíbenější kniha vašeho dětství?

Ze svého dětství si asi nejvíce vzpomínám na knížku Heidi, děvčátko z hor. Kniha je o malé dívce, která vyrůstá u svého dědečka ve Švýcarských Alpách. Z knížky si především pamatuji krásné ilustrace.

Která kniha vám „změnila“ život? Čím?

Ještě jsem na knihu, která by mě změnila život, nenarazila. Třeba ta pravá kniha na mě teprve čeká. Ale co mě změnilo život, je čtenářská výzva, kde během roku máte přečíst 20 knih na různé téma. Takže ze skoro nečtenáře jsem se stala vášnivou čtenářkou a hlavně jsem díky této výzvě objevila knížky, které bych si osobně nevybrala.

Kterou knihu jste četla naposledy?

Smečka od Ireny Kočí, na tuto knihu jsem narazila díky výše zmíněné výzvě. A ve čtenářské výzvě se jedná se o téma: kniha, u které jste nejdříve viděli film a poté četli knihu. A můžu říct, že kniha i filmové vydání bylo vydařené.

Co právě čtete?

Momentálně mám rozečteno více knih najednou. Od Boženy Němcové – Pan učitel, Pošli svíci po řece od Vladky Sacké a knihu Pro koho kvetou stromy od neznámého spisovatele.

Se kterým autorem (i nežijícím) byste se ráda setkala a šla třeba na večeři? Na co byste se chtěla zeptat?

Určitě bych se ráda setkala se spisovatelem, který píše zápisky z vlastních cest. Jednou jsem měla štěstí, že jsem se při výletě setkala s Luc-kou Kutnerovou, od které jsem přečetla tři knížky. A téma k rozhovoru s takovým spisovatelem je zcela jasné, a to je cestování.

Tři „top knihy“ vašeho života?

To takto nejde vypsát, každá kniha, kterou přečtu do konce, je něčím zajímavá. Mezi TOP by se daly zařadit ty knihy, od kterých se nemohu odtrhnout, a takových knih už bylo více. Pokud by to mělo být z posledně čtených, tak by se mohlo jednat o knihu Dokud voda neskončí od Abhejaly Bernardové, Myslet srdcem od Juliet Navrátilové a ta poslední, Nora zachraňuje svoji duši, od Martiny Pašingerové.

U které knihy jste se smála nahlas?

To si bohužel nevybavuji. Ale vzpomněla jsem si na vystoupení Sandry Pogodové, na kterém předčítala z knížky Hod' se do pogody, a to jsem se hlasitě smála. Uvedenou knížku mám doma půjčenou od kamarádky, ale myslím si, že čtení už nebude mít takový efekt, jako bylo živé předčítání. A možná to je i jeden z důvodů, proč jsem se zatím do knihy nezačetla.

U které knihy jste si poplakala, nebo vás velmi rozesmutnila?

Knížek, u kterých jsem si utírala slzy, bylo více. Z posledních lze jmenovat knihy od Miroslavy Varáckové – Nikomu to neříkej a Drž mě, když padám.

Od kterých autorů si nenecháte ujít žádnou knihu?

Mezi mé oblíbené autory patří Ivona Březinová, Miroslava Varáčková a Alena Morštajnová, ale ještě nemám od uvedených spisovatelek veškeré knihy přečtené. Takže vlastně na nové výtisky jsem čekala akorát od Lindy Chapmanové, která píše knížky pro děti. A její knihy jsem předčítala své dceři před spaním a společně jsme se těšily

na další vydání.

Jaký typ knih nejraději čtete?

Ráda čtu cestopisné knihy, autobiografické romány, knihy o osobním rozvoji, dále mám ráda knihy zachycující období druhé světové války a poslední dobou mě zaujala young adult literatura.

Emma

Ex libris - Ex libris - Ex libris

Šest vran

Originální název: Six of Crows

Autor: Leigh Bardugo

Překlad: Julie Žemlová

Ilustrátor: Keight Thompson

Žánr: young adult, fantasy

Počet stran: 381

O knize: Je to vtipný komiks o dvou sestrách.

Kaz se zaklonil. „Jaký je nejjednodušší způsob, jak někomu ukrást peněženku?“

„Nůž na krk?“ napadlo Inej.

„Pistoli do zad?“ zkusil to Jesper.

„Jed do sklenice?“ navrhl Nina.

„Jste banda prašivců“ zavrčel opovržlivě Matthias.

Kaz zvedl oči v sloup. „Nejjednodušší způsob, jak člověku ukrást peněženku, je říct, že mu chcete sebrat hodinky. Nasměrujete jeho pozornost tam, kde ji potřebujete mít. A tuhle práci za nás provede Hringkälla. Aby v Ledovém paláci dokázali ten den kontrolovat všechny hosty a chránit královskou rodinu, budou muset přesměrovat své zdroje. Nemohou sledovat všechna místa najednou.“

Kaz Brekker je podfukář a zloděj, který v každé, jakkoli obtížné, situaci dokáže najít řešení a způsob, jak se z ní dostat ven. Jednou dostane riskantní nabídku vloupat se do Ledového paláce. Ledový palác je nejhledanější pevností tohoto fantasy světa a vloupat se do ní není lehké. Množství peněz je však větší než strach z nebezpečí. Bude ale potřebovat další lidi na pomoc. Kniha je poutavá a do poslední chvíle nemáte tušení, co za zvraty přijde.

Motyka

Skvělé tipy: Co dělat v létě?

Stanování pod hvězdami

Vyrazit na výlet na kole

Jít na procházku s přáteli nebo rodinou

Vodní bitva u bazénu s vodními balónky nebo pistolkami

Udělat si plán, co chcete za léto stihnout

Vyfotit fotky a udělat shrnutí léta do knihy

Letní kino pod hvězdami

Večerní koupání v bazénu

Udělejte hru Lov pokladu s mapou a úkoly

Jít ven v pyžamech

Vytvořte si vlastní hru

Vlogujte léto a pak z toho udělejte film

Den bez mobilu, počítače atd...

Vyrobte si šperk, který budete nosit celé léto

Napište si dopis a přečtěte si ho až na konci léta

Jít na vycházku v dešti bez deštníku

Nela

Kdyby...

Kdyby se zrušily prázdniny, co byste dělali?

Vanessa Majerová (6.B): Udělala bych si svoje prázdniny.

Kateřina Adolfová (6.B): Byla bych mega smutná, protože si potřebuji odpočinout.

Nela Oudrnická (6.B): Asi bych umřela teplem ve škole.

Emma Vaníčková (6.B): Asi bych se z té školy úplně zbláznila a umřela bych, protože bychom neměli žádný odpočinek.

Jakub Kryštofek (5.A): Vykašlal bych se na školu.

Antonín Škorpa (5.A): Uvolnil bych se na 14 dní a šel bych na ryby.

Roman Bočánek (6.A): Stejnak bych nešel do školy.

Štěpán Vokoun (5.B): Udělal bych si ty prázdniny tak, že bych si zlomil ruku.

Matouš Vynikal (5.B): Skočil bych z okna.

Jakub Beneš (5.B): Skočil bych pod auto.

Lucie Kabrnová (4.A): Asi bych byla smutná, že se zrušily, a nechtěla bych chodit do školy a asi bych byla doma.

Nikolas Macek (4.A): Já bych byl asi smutnej.

Nela Jirků (4.A): Já bych řekla mamce, ať mě na ty dva měsíce uvolní, abych měla svoje prázdniny.

Elizabeth Benešová (4.A): Já bych řekla mamce, že jsem nemocná, že dva měsíce nemůžu jít do školy.

Domča

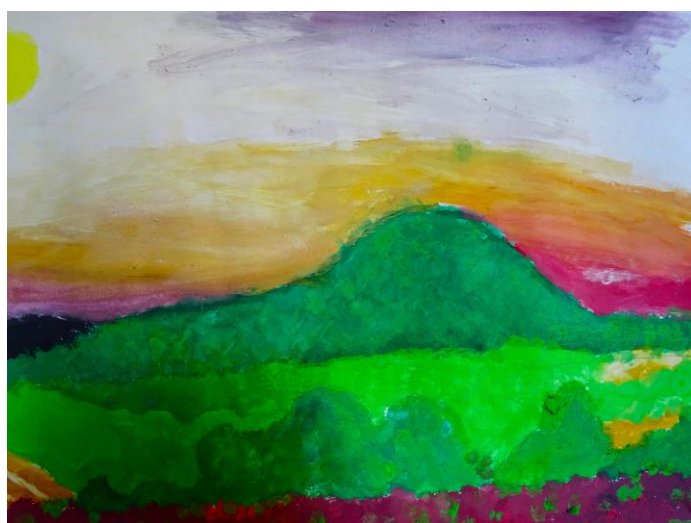
???Otazníky???

Vymysliš rychle nějaký slogan na téma LÉTO nebo PRÁZDNINY?

- **Alex Havač, 1.A** „prázdniny a léto, skákání do bazénu je to“
- **Emma Mertensová 4.B** „léto, moře, prázdniny, výlety a kraviny“
- **Eliška Šimková, 5.B** „dovolená – o prázdninách povolená“
- **Matyáš Kamenický, 1.B** „prázdniny, florbal“
- **Pavel Bureš, 7.A** „Léto a prázdniny jsou fajn, s klukama na rybách rád sedávám. Ať je večer nebo den, spolu se vždy zasmějem.“
- **Petr Sýkora, 2.A** „prázdniny, bláznoviny“
- **Adam Kišš, učitel** „slunce, pláž, pohoda, je léto“
- **Kateřina Karnová, paní ředitelka** „prázdniny, budeme dělat koniny“
- **Matěj Písecký, 3.B** „prázdniny, kraviny“
- **Vanessa Majerová, 6.B** „v létě budeme chodit ven do večera, budeme krmit kačera“

- **Lukáš Šelmek, 6.B** „léto, doba prázdnin je to“
- **Matouš Kratochvíl, 3.A** „prázdniny, budeme dělat koniny“
- **Kryštof Bartoň, 2.A** „léto, béto“
- **Kristýna Nováková, 9.B** „začíná léto, užívám si každý den, s větrem ve vlasech mi zím někam ven“
- **Kristýna Marušková, 9.A** „prázdniny, smradlavá Ella už měla narozeniny“
- **Daniel Hrdlička, 1.B** „prázdniny, prázdniny, jsou tu letní prázdniny“

Tony

Anketa

Která místa v naší vlasti byste chtěli v létě navštívit?

Brno, protože jsem tam nikdy nebyla a chtěla bych se tam podívat. *Lejli Mammadova, 3.A*

České Budějovice, protože je to tam krásné. *Lukáš Bušek, 6.A*

Karlštejn, protože to je nádherný hrad. *Anežka Austová, 6.A*

Milovice, protože bych chtěla navštívit Mirákulum. *Victoria Šolcová, 6.A*

Kutnou Horu, protože je to tam moc hezký. *Veronika Chadimová, 7.B*

Šumavu, protože je tam krásná příroda. *Zuzana Klimperová, 6.A*

Hrad Kokořín, protože mě to tam zajímá. *Ema Vaníčková, 6.B*

Zoo Praha, protože když jsme tam byli se školou, tak jsme si to moc neprohlédli. *Nela Oudrnická, 6.B*

Sněžku, protože je tam krásná příroda. *Adéla Černohorská, 6.A*

Moravský kras a propast Macochu, protože jsem tam nikdy nebyla. *Jana Aimiehinor, asistentka*

Šumavu, protože chci pochodit po horách, na výlety. *Miroslava Němečková, učitelka*

Biotop, protože se chci opalovat a koupat se. *Vladimíra Nocarová, učitelka*

Jindřichův Hradec, protože když byl covid, tak jsem tam strávila hodně času a líbí se mi tam. *Tereza Svobodová, učitelka*

Chtěla bych se podívat do Olomouce na Arcibiskupskou zahradu, kvůli přírodě a památkám. *Eva Zachařová, učitelka*

Jižní Moravu, protože to tam mám ráda. *Jana Bušková, učitelka*

Děňa a Sesse

Píšu, píšeš, píšeme...

Tak tady bydlím

Emma Bartková

Bousov, země zaslíbená, místo, kde se nic neděje. Ráno jen kokrhají kohouti a vlastně to ani nevypadá jako město. Důchodci tu šťastní jezdí na kolách. Dalo by se říct: "To místo, jež důchodci ovládli." Na procházce důchodci ale nevadí. Když na louce si sednete a posloucháte, jak ptáci pějí. Vidím, jak kosi hrdě ohromují samičky, jak brouček maličký leze si v trávě. Tráva zelená houpe se ve větru a to nebe modré září sytě, že z toho až oči bolí. Neslyšně plují mraky po obloze. Ale když vane vítr, jako bys je slyšel. Ve vzduchu je cítit jaro, rostlinky kvetou. Když nadechnu se, cítím, že brzy bude léto. Stromy bují, koruny mají zelené, květy odkvétají. Kdo to asi všechno tají? Ten brouček v trávě? Že by ten kos snad? Nevím, ale doufám, že to nikdy neskončí. Bousov je malé město, ale když pomyslím si, co vše tu mohu zažít, srdce se mi zahřeje.

a bojuji, aby táta na mě byl hrdý, jako byl jeho táta na něj. Večer jedeme s úsměvem na tváři domů a těšíme se na další víkend.

V Drážďanech

Adam Havelka

Včera jsem byl v Drážďanech, a tak bych se chtěl podělit o zážitek, na který budu vzpomínat. Popisovat budu hygienické muzeum. Když jsme vcházeli do budovy, tak se nám samy otevřely dveře, bylo to jako v pohádce. Viděl jsem chromozom X, který existoval ve hnědé barvě, byl vyšší než já a byl spirálovitě stočený. Dále jsem viděl lidi z Německa a vůbec nevypadali jako z učebnic, ale zato tam je hodně světlavých lidí. Cítil jsem v muzeu různé věci. Vanilku, která voněla jako "body mist" od značky "Sol de Janeiro" číslo 62. Čichl jsem si k mátě, která voněla jako žvýkačky Orbit. Překvapilo mě, že k přičichnutí tam měli i vůni kozy. Připomnělo mi to zoologickou zahradu. Nejhorší byl benzín nebo petrolej. Mohl jsem slyšet, jak spolužáci pumpovali vzduch do kompresoru a rozvibrovali nástroje. Dále jsem slyšel němčinu paní učitelky a všechny nás překvapilo, jak plynule mluvila a domluvila různé věci. Sáhl jsem si na přístroj, abych si zkusil poslechnout srdce. Ještě jsem samozřejmě cítil svůj batoh, je těžký, jako kdybych tam měl kameny. A tohle musím napsat: Cítil jsem mokrou kliku. Výlet jsem si užil a odnesl si z něho zajímavé vzpomínky.

Sem se ráda vracím

Tereza Adolfová

Závody motorek, které se konají minimálně pětkrát do roka, jsou mé nejoblíbenější. Stany s motorkami všechny plní emocemi. Malé i velké děti, s úsměvem i brekem, tento sport rády dělají. Všichni šťastní, že dojeli do cíle bez pádu a bez komplikací, všichni se smějeme. Zvuky motoru jsou slyšet celý víkend. Tátové řvou radostí, když jejich dítě vyhraje. Občas jsou i plasty slyšet, když velký pád nastane. Všichni se modlíme, aby jezdec byl v pohodě. Poté je slyšet v boxové uličce plno emocí, všichni skáčou radostí. Pach benzínu celé depo provoní, cítit ho je i tři dny po závodech. Každé ráno, když si závodní kombinézu oblékám, padá na mě stres. Jak závod asi dneska dojedu? Nasazuji si helmu, rukavice a boty, nasedám na motorku a jedu čekat na povel k vyjetí na trať. Šestnáct kol držím motorku pevně

Lešany Jan Rýdl

Lešany, místo plné života, vzpomínek a radosti,
místo objaté stromy a hustým lesem.
Vojenská technika na každém kroku,
velká akce se koná v každém roku.

Vidím tanky přede mnou stát,
jako by byly připraveny vstát.
Kopce, bláto, vše otlučené od pásů,
vedle toho byly i stopy psů.
Akce začala, plný napětí a radosti jsem,
vojáci mají zbraně za pasem.

Tanky, vojáci, všichni střelí,
bude to nudný, všichni se však mýlí.
Střelný prach ve vzduchu,
střelné rány slyším v uchu.
Křik vojáků po celém místě,
hrají to dobře, to vím jistě.
Informace křičí,
z repráku se šíří,
tak najdenou na mě míří...
Motory bručí, výfuky funí,

tank jede na bojiště, nepřítel vítězí,
všichni povstat, honem!

Prach, tráva, palivo,
vše běží mým nosem,
táta říká: "Přines mi pivo sem."
Co to cítím, že by plamenomet?
Tohle nebylo plánem!

Teplo, vítr, vše mi naráží do ruk,
chtěl jsem něco říct, ale neudělal jsem ani muk.
Prach mi přistál na dlaní,
jako by se na mě podíval a řekl: "Páni."
Něco cítím na ruce,
krev mi teče prudce.
Tělo říká: "Udělej s tím něco!"
Ale já stál a nevím co.
Mlaskl jsem, chuť slin, vlhko mám v puse,
snídaně je pořád v jednom kuse.
Chuť pasty měl jsem v puse,
já to ignoroval zase.

Konec akce, tanky, vojáci i stromy mávají,
bylo to super, to určitě chápají.
Lešany, to je to místo,
podívej se sem, dám ti korun sto.

Místo jako omalovánka Dominika Majerová

Toto místo je krásné jaké omalovánka. Bydlím
zde už několik let. Bílí beránci plavou po mod-
rém nebi. Když tudy procházím, můžu cítit, že je
teplo jako na Sahaře. Naopak jindy na mě může
kápnout pár dešťových kapek. Vidím zelenou
rostoucí travu a na ní malé žluté drahokamy.
Hned ráno uslyším kohouta, jak budí spáče.
Odpoledne mi zpívají pod oknem slavíci. A ve-
čer mi bzučí komáři u ucha. Na tomhle místě je i
lavička, na kterou si mohu sednout, popíjet šálek
čaje a pozorovat taťku, jak jde posekat tu hebkou
a jemnou travu, aby byla ještě lepší. Pak ucítím
posekanou travu, rostoucí květiny, které maminka
včera nasázela, a grilované maso. Ochutnat
tady mohu ugrilované špekáčky a mnoho růz-
ných věcí. Sedím na tvrdé lavičce a koukám, jak
se mi před očima klene krásný zlatý déšť. Slu-
níčko mi naráží do očí. Jsem náramně ráda, že
tady bydlím, protože hned, jak padne v kalendáři
květen, už cítím vůni léta a svobody. Toto místo
se mi líbí.

Zdravím vás u reportáže Aneta Kvapilová

...ze třídního výletu třídy 7.B. Sedmáci vyra-
zili na výlet do kempu Zelené údolí ve dnech 21.
5. až 23. 5. a stálo to zato.

Ve středu všichni popadli svoje tunové batohy a
hurá vlakem do Mladějova. Ovšem na odpoči-

nek nebyl čas! Odložili tašky a vyrazili na Trošky. Cesta vedla malebnou krajinou, šla kolem roztomilých kraviček až k turistické chatě, kde se občerstvili. Trošky prošli dřív, než bys řekl švec, a cestou zpátky utratili část kapesného v obchodě se suvenýry. Do kempu se vrátili vcelku brzy a to znamenalo spoustu času na zabydlení a prošmejdění kempu. Pro doplnění zásob se zašlo do večerky, jejíž majitelé rozhodně toho dne zbohatli. Pak už pouze večere a trochu ponocování, než den skončil.

Čtvrtek už zas tak slunečný nebyl, ale i tak se po výborné snídani vydali do Prachovských skal. Cesta vedla převážně lesem a rychle ubíhala, až nakonec došli k Turistické chatě na Prachově, kde opět naplnili své žaludky. Po jídle honem do Prachovek a honem i ven, protože skoro půlka třídy běžela. Sedmákům štěstí nechybělo, protože se do kempu vrátili těsně před deštěm. Zbytek dne strávili hraním her, opékáním maršmelounů, prostě fajn věcmi.

Zbývá poslední den, a to pátek. S kempem se rozloučili poslední snídaní, s Mladějovem poslední návštěvou večerky a nezbylo jim nic jiného, než nasednout na vlak do Sobotky. Do Bousova raz dva došli přes Osek a Červenák. V Bousově je za odměnu čekala v Holiday CAFE lahodná zmrzlina a tou výlet skončil. Celkově se výlet povedl bez zranění a problémů a všichni žili šťastně až do pondělního návratu do školy.

Pohádková krajina

Daniel Malhous

Dnes vám budu vyprávět o tom, jak si představuji ideální pohádkovou krajinu nebo zem, kde je vše v harmonii. Je to kopcovité místo, které je obrostlé krásnými barevnými květinami opylovanými včelkami. Planina, kde poletují nádherní motýli a poskakují zajáci, kteří pojídají zářivě zelenkavou trávu. Je to příroda obklopená zpěvem ranních ptáčat a křišťálově čirým modrým nebem. Píšu o místě, kde cítíte pouze své vlasy vlající ve větru a vůni okolních rostlin, o ráji na planetě, která nebyla zasažena lidským životem, konflikty a válkami. Tohle je moje představa o tom, jak by měla vypadat perfektní krajina, Ale bohužel úplně utopická.

Sobotecká vyhlídka

Tomáš Prokurát

Každý z nás má určité místo, které je jeho oblíbené, kam se rád vrací. To mé je u nás v naší malé vesničce – v Přepěřích. Je to přece můj domov. Nevím, čím to je, ale když vyjdu ven, mé kroky vedou za náš dům. Jdu přes zahradu, směrem k polím. Za plotem zamírím doprava, kde mě rovná nezpevněná cestička lemovaná vzrostlými jehličnany navádí dále. Zahnu doleva a běžím po klikaté polňačce, která splývá s okolními poli. Všude okolo mě, kam až dohlédnu, je jasně žluto. Právě kvetoucí řepka olejka na polích o sobě dává vědět a říká nám – je jaro! Sem tam se mihne květina s červenou sukénkou. Že by vlčí mák? Něco mě přitahuje dopředu jako magnet. A jsem v cíli. Na konci cesty si sednu na zem a pozoruji okolí. Mám krásný výhled na domy vedlejších Malobratřic, v dálce vidím sobotecký kostel. Přesně do tohoto kostelíka chodili přepěřští každou neděli. Kudy asi vedla cesta? Větrík si pohrává s listy stromů. Vnímám krásné ticho a pohodu. Občas zaslechnu štěbetání ptáčků, šustění křoví nebo zahlédnu v dálí poskakujícího zajíce či zvědavé srny. Za chvíli se začne zabarvovat obloha do oranžova při západu slunce. Toto je místo, kam chodím, když mám trochu času. To je místo, které bude v mém srdci napořád.

Anička

Nikča

Kačka

Moni

Juditka

S redakcí i se svými čtenáři se loučí redaktorky z devátých tříd. Děvčata, děkujeme vám za práci pro školní časopis. Přejeme vám krásné léto se spoustou zážitků a v září vykročte tou správnou nohou!

Ať se vám daří ve škole i v životě! Hodně štěstí!

Pro časopis Školák nejdříve dělala rozhovory a články moje sestra. Mně se to líbilo, tak jsem oslovila paní učitelku Mendlíkovou a začala psát pro časopis. Nejvíce mě bavilo vymýšlet otázky, které jsem pak dávala žákům z různých tříd. Zajímalo mě jejich vlastní názor. Práci pro časopis jsem si vyzkoušela něco nového. Třeba se mi to jednou bude hodit. Přeji časopisu Školák spoustu šikovných redaktorů, spoustu čtenářů a stále usměvavou paní učitelku Mendlíkovou. Děkuji.

Judita Pátková

Co mi dala práce v redakci Školáka? Především jsem se naučila, jakým způsobem vyhledávat a získávat informace. Také jsem se přestala bát při získávání informací oslovit lidi, které neznám.

Anna Krouská

Díky Školákovi jsem získala plno zkušeností s tvorbou článků, anket i reportáží. Řekla bych, že mě to i naučilo tvořit více smysluplné texty, pracovat lépe s jazykem a lépe zpracovávat informace. Myslím si, že by si to měl každý někdy zkusit.

Monika Pavlíčková

Být redaktorkou Školáka pro mě znamenalo mnohem víc než jen psaní článků. Dalo mi to možnost se vyjádřit, zlepšit se v psaní a ukázat, co mě baví. Naučila jsem se pracovat v týmu. Díky časopisu jsem objevila, jaké to je tvořit něco, co ostatní opravdu čtou a oceňují. Každý nový výtisk byl důkazem, že naše práce má smysl. Školák mi dal nové zkušenosti, spoustu inspirace a hlavně radost z tvorby.

Nikol Veselá

Práce ve Školákovi mi dala hodně. Jsem moc ráda, že jsem se přihlásila a mohla být jednou z redaktorů a redaktorek. Když jsem poprvé přišla na schůzku ohledně časopisu, vůbec jsem netušila, jak to bude probíhat a byla jsem nervózní. Měla jsem strach, že nebudu mít nápady a moje články nebudou dobré, ale bylo to dobré. Práce v časopisu mi dala dost zkušeností: říct svůj názor, i když se někomu nemusí líbit, být kreativní a ptát se ostatních na názory. Myslím si, že by si to měl každý aspoň zkusit a bude vědět, jestli ho to bude bavit nebo ne. Na účast v časopise budu vzpomínat jen v dobrém. Děkuji, že mi to paní učitelka umožnila vyzkoušet.

Kateřina Hejdová

Převážně nevážně...

Šel bych
domů...

Jestlipak nám
dají helmu...

Mě už bolí
nohy!

To jsem zvědavá,
jestli přitáhnou
nějaká kola...

To budeme
skákat panáka?

Jak tohle
udělali...

Co si to zas
vymyslela...

Jak v tomhle
můžem najít zrnko
máku...

Tak už asi chápu
osvícenství...

Já se asi trochu
bojím...

Neplave v tom
moucha?

Půjdeme
odpoledne ven?

No, dal bych tam
ještě kus masa,
nějakou zeleninu...

Fakt
zábava...!

red.

Bliží se prázdniny, škola se chýlí ke konci a všichni se těšíme na krásné počasí a teplo. Ale ne vždy bude krásně, proto jsem se rozhodla vytvořit pro tyto chvíle malý kvíz. Vaším úkolem bude správně určit názvy filmů s letní, školní nebo prázdninovou tematikou. Pokud správně určíte názvy a písmena doplníte do mřížky, vyjde vám tajenka. Kdyby měl někdo s luštěním problém, rodiče jistě rádi pomůžou. Přeji vám příjemnou zábavu.

Nelka

[illegible]

- ?) k Jonatánovi
- .) ke sluchátku
- !) k tabuli

Jak vytvořit příběh pomocí umělé inteligence

- Začal jsem tím, že jsem vyfotil fotku.
- Jako další jsem AI řekl, ať mi z toho udělá kreslený obrázek.
- A potom si to upravím, jak budu chtít, třeba aby tam bylo letadlo.
- Nakonec přidám lidi, text a udělám z toho komiks.
- Používám buď chat GPT (jen 6 obrázků denně), nebo Bing.

Patrik

Obyčejný klidný den . Náhle zazvonilo ! Ale z mého batohu.

Příchozí hovor CERMAT „Halóóó“ ? „Gratuluje! Vyhrál jsi nekonečné množství školních testů.“

„Kde se to vypíná“ ? „úúúúff“

Inzerce

SDH DOLNÍ BOUSOV

- Zajímá tě práce hasičů a chtěl/a by ses o tom dozvědět víc?
- Chceš dělat zajímavý sport v kolektivu skvělých kamarádů?
- Jsi narozený/á v roce 2011-2015?
- Jestli byla tvá odpověď na všechny otázky ANO, pak se staň jedním z nás!!!
- Chceš vědět víc a vidět vše na vlastní oči? Půjď se za námi podívat, každé úterý jsme od 16. hodin na hasičském hřišti v Lipkách vedle in-line dráhy.
- Nebo volej 733 735 756.

Kvíz

1. Kdo založil Karlštejn?

a) Jan Lucemburský b) Karel IV. c) Václav II.

2. Kde je Karlův most?

a) Brno b) Kutná Hora c) Praha

3. V jakém stylu je postaven zámek Hluboká nad Vltavou?

a) barokní b) gotický c) anglická novogotika

4. Které město je známé chrámem sv. Barbory a těžbou stříbra?

a) Český Krumlov b) Kutná Hora c) Terezín

5. Jaký význam měl Terezín během 2. světové války? a) letní sídlo císaře b) Židovské ghetto a koncentrační tábor c) Město průmyslu

6. Která památka je zapsaná na seznam UNESCO?

a) Konopiště b) Bezděz c) Český Krumlov

7. Co je Zlatá ulička?

a) obchodní centrum b) součást Pražského hradu
c) ulice v Plzni

Otázky k doplnění:

- Co byste chtěli vidět na Pražském hradě?
- Navštívili jste někdy Český Krumlov?
- Která otázka tě nejvíc zaujala a proč?
- Jaký je rozdíl mezi hradem a zámekem?
- Kdybyste měli udělat výlet se třídou, kterou památku byste si vybrali?
- Proč je důležité připomínat si historii Terezína?

Elen

Poznáš svého učitele? Mirka Němečková
1.b - 2.c - 3.c - 4.b - 5.b - 6.b - 7.b

Moje hobby: Motorky Patrika Kuntoše

Jak ses dostal k motorkám? Kdo tě k tomu přivedl?

Když mi bylo 12 let, tak jsem si chtěl koupit malou motorku, ale nové motorky se mi nelíbí, tak jsem si nakonec 1. června koupil fichtla Jawa 23 mustang.

Jak dlouho se o takovéhle stroje zajímáš?

O veterány jsem se začal zajímat v listopadu roku 2022.

Co tě na nich baví?

Baví mě se v tom hrabat a pořád něco rozebírat a opravovat, má to nádherný zvuk a krásný design.

Kolik jich máš? Dohromady mám šest veteránů.

Jaké to jsou značky?

Jawa 23 mustang, Jawa 20, Jawa 220, Jawa 250 pérák, Čz 175 standard, Manet m90.

Opravuješ si je sám, nebo ti s tím někdo pomáhá?

Opravuji si to sám, ale někdy mi někdo pomůže.

Jezdíš na nich, nebo je máš jenom vystavené?

Na fichtlech se normálně projíždím, ale ty i větší jednou za čas vytáhnu a projedu.

Uvažuješ, že bys svoji sbírku rozšířil?

Určitě bych ji chtěl nadále rozšiřovat.

Anička

*Redakce Školáka přeje
všem svým věrným čtenářům ty nejkrásnější
prázdniny plné sluníčka, dobré nálady a těch
nejlepších kamarádů!*

Na vydání tohoto čísla se podíleli: Mgr. Ingrid Mendlíková (IM), Antonín Škorpa (Toník) – 5.A, Anežka Austová (Anež), Denisa Austová (Děňa), Adéla Černohorská (Áďa), Elena Ryšlavá (Elen), Selin Mammadová (Sesse) – 6.A, Nela Oudrnická (Nela), Antonín Kratochvíl (Tony), Emma Holubičková (Emma) – 6.B, Nela Havelková (Nelka) – 7.A, Adam Havelka (Adamos), Dominika Majerová (Domča), Johana Kosinová (Johana) – 8.A, Stela Ryšlavá (Steli), Anna Jinochová (Anička) Patrik Kuntoš (Patrik) – 8.B, Kateřina Hejdová (Kačka), Judita Pátková (Juditka), Monika Pavlíčková (Motyka) – 9.A, Anna Krouská (Anik), Nikola Veselá (Nikol) – 9.B. Fotografie: Eliška Šourková, IM, web školy, soukromé archivy Obrázky: žáci 1. a 2. stupně ZŠ
Cena 25,- Kč

